

למעוז שיר מזמור

אביטל דפנא | נכתב לחג העשור 1947

זה שירנו צליל ישמיע

למעוז חיים נריע

בצל מגדל, בסדנא, בשדה.

נשא קולנו ברמה,

נלעג בחורף לחמה

במעוז על גדות הירדן.

יש כבר צאן ולול ורפת,

ופרה קצת מטורפת,

וגזבר עם ארנק מתרוקן...

עגלות שכנים בזיל הזול,

בשר כשר מבלי לגזול

במעוז על גדות הירדן.

לנו כרם גן ופלחה,

מי מנשיה ומי מלחה

ועתיד של מי הירדן!

במקום תכנית נאכל צנונית

ולא נשבת בתענית

במעוז על גדות הירדן!

נחגוג יחד את חג המשק ה־83 בתאריכים 9-10.7.20

ברכה לחג המשק

לחברי מעוז חג שמח!

בשיר הילדים לימי הולדת מפזמים "אין חגיגה בלי עוגה, אז איפה העוגה?" אתם חוגגים היום 83 שנים. אני בטוח שהחג בלב של כל אחד ואחת מכם, גדול ומספק, הרבה מעבר לציון כזה או אחר בימי קרונה.

אז איפה העוגה?

איני טבח גדול, אך אנסה לתאר לכם את העוגה שלכם, כמי שבא "להתארח", ומוציאים לו את "עוגת מעוז" כפי שאפיתם אותה במשך 83 שנים.

אני רואה עוגת שכבות, שנאפתה בחום של עמק המעיינות, תפחה וגדלה, ונראית מפוארת. שכבה ראשונה היא שכבת האדמה הקשה שיכולתם לה, ובזיעת אפכם הפרחתם את השממה. שכבה שניה היא שכבת הגרעין המייסד, שחלם והאמין שבמקום קשה ומרוחק זה יכול לקום ישוב פורח. שכבה שלישית הם כל אותם חברים שהצטרפו עם השנים, שראו את היופי שבמקום, ונדבקו באש התלהבות הראשונים.

שכבה רביעית היא כל אותם בנים שנולדו כאן, שגדלו מתוך המקום המיוחד הזה, שאין ספק שהשפיע על כל אחד מהם בדרכו, ונתן את הבסיס הטוב להמשיך ולצמוח, לתרום לחברה ולהיות יחיד ומיוחד.

כדי לאחד את כל השכבות, עמלתם שנים ליצור את אותו מרקם המיוחד כל כך למעוז חיים, ויצרתם את דבק הגאווה במקום, או בשפתכם "המעוזניקים".

פה ושם פיזרתם בעוגה שבבי עשיה, הקמתם מפעלים, שכוונות חדשות, רמת חיים והווי מקומי מפואר. בשנים האחרונות אתם מקפידים להמשיך ולטפח את עוגת חייכם, קצת שיניתם את הטעם והצורה, ניסיתם למרוח קרם של התחדשות, וקישטתם בדובדבנים – הם המשפחות החדשות שבחרו להיות מרכיב מוסיף צבע וטעם בעוגה שלכם.

באתי אליכם במטרה לתת יד ולעזור להמשיך ו"להגדיל את העוגה", לטפח אותה ולייפות, למענכם ולמען רבים שאני מאמין שיבחרו לחיות בינכם, איתכם, שכם אל שכם.

אני רוצה לאחל לכם ולי, שנדע להמשיך "לאפות" ביחד את העוגה הנפלאה הזו, מתוך אמון ודבקות במטרה משותפת – לעשות את מעוז חיים מקום טוב יותר לחיות בו, להיות חלק ממנו, ולהמשיך ביחד ליצור דברים נפלאים. במיוחד אני רוצה לאחל שנדע שכל מי שבחר להצטרף לעשיה הזו, אם כחברים מהמניין ואם כ"טבחים שכירים", מעוניינים באותה המטרה – תרומה למעוז תוך עשיה ברוכה ומשותפת.

חג שמח ועוד שנים רבות של צמיחה, שגשוג והתפתחות.

עדכונים מהנעשה במשק:

הקיץ כבר כאן וגם הקורונה...

הנהלה חדשה: בשעה טובה נבחרה הנהלה חדשה למעוז. ברכות לנבחרים, ותודה לכל החברים שהציעו עצמם להנהלה. ברצוני להזכיר שנכון להיום קיימות במעוז חיים שתי הנהלות: וועד הנהלה של הקיבוץ / הנהלת קהילה / וועד מקומי, והנהלת עסקים (יצור ופיתוח). לפי החלטות חוברת השינוי, התחלנו מהלך של הפרדה לשלוש הנהלות – כלומר הפרדה של וועד ההנהלה מהנהלת הקהילה. המהלך נדחה לאחר בחירת ההנהלה החדשה, ובכוונתנו לקדם מהלך זה.

הנהלת יצור ופיתוח: ההנהלה הזו אמורה להתחלף ביולי. החלטנו לדחות מעט את תהליך בחירת ההנהלה לאחר שיסתיים הסבב הראשון של מעבר של חברים בעצמאות כלכלית לחברות מלאה, על מנת לאפשר לאותם חברים להיות מועמדים להנהלת העסקים.

יישום ההסכמות: כזכור, ההנהלה הקודמת מינתה צוות ליישום החלטות ההסכמות בנוגע לשלושה נושאים: הכנת תשתית לקליטה חדשה לחברות מלאה, מעבר חברים בעצמאות כלכלית לחברות מלאה, והכנת "תעודת זכאות" לחברים לשם חלוקת פירות נכסים. הצוות עובד בשקדנות, ומקדם את שלושת הנושאים במקביל.

שיוך דירות ובניה לקליטה: אנו עוסקים הנושאים אלו ללא הפסקה. לא סתם שני הנושאים נכתבו ביחד, מכיוון שהם קשורים אחד לשני. רמ"י (רשות מקרקעי ישראל) לא עושה לנו חיים קלים, ואיתם כל שאר משרדי הממשלה (מנהל התכנון, משרד השיכון, היחידה להתיישבות וכ"ו). אנו מפעילים את מיטב אנשי המקצוע ונעזרים בקשרים שיש לנו במשרדים השונים, על מנת לקדם את שני המהלכים החשובים כל כך למעוז, כבר בזמן הקרוב (יחסית). צריך לזכור שמהלכים אלו לוקחים זמן רב ומאוד מורכבים.

בתחום העסקים, לצד הניהול השוטף, אנחנו ממשיכים לטפל בכמה אירועים משמעותיים במקביל:

פיתוח הרפת: לצד המשך טיפול באירוע השחפת, אנו מכינים תכנית לבניית רפת חדשה. שני הנושאים מתנהלים במקביל, אך המגמה שלנו היא להשאיר רפת במעוז, להגדיל ולחזק אותה, ולהכין אותה לרפורמה הצפויה בשוק החלב.

הגשרים: אנחנו עוסקים בהמשך פיתוח הפעילות בגשרים, וטיפול בנושא הקרקע שנגרעה ממעוז כחלק מתהליך העברת הזכויות לרשות שדות התעופה.

קרקעות: אנו עוסקים בהכנות לקראת קידום התכנית להארכת תוואי הרכבת עד לאזור גשר השלום.

מדגה: אנו נמצאים במו"מ עם חברת "כחול", השותפים שלנו במדגה, בעקבות רצונם לצאת מהשותפות, ובמקביל בוחנים אפשרות של הכנסת שותף אחר במקומם.

פיתוחים שונים: אנו ממשיכים לחפש ולפעול להביא הזדמנויות חדשות ולפתח את הקיים במעוז. מדובר על משימה לא פשוטה שצריך לעסוק בה באופן שוטף ועקבי, על מנת להביא למעוז עוד מקורות הכנסה ותעסוקה.

משאבי אנוש: עמליה עמלה במרץ לעשות סדר בדברים, ולהביא אותנו להתנהלות טובה וחוקית. במקביל להמשך ארגון מחדש של משרות, תחומי אחריות וסמכות, ופיתוח ההון האנושי.

לסיכום: העבודה רבה ומתפזרת על הרבה תחומים. יש לנו מנהלים טובים שמגויסים לגמרי לקידום ענייני מעוז חיים, ועובדים ביחד ובשיתוף פעולה פורה. לצד הביקורת שעולה לעיתים, עלינו להבחין בכל הנושאים שמקודמים, יחד עם ההנהלות, על מנת ליצור עתיד טוב יותר למעוז בתחום הקהילתי ובתחום העסקים.

אני פונה לכולנו לדעת לשמור על תרבות דיון ושיח, בהנחה שכולנו מתכוונים לטוב, ומטרתנו משותפת, גם אם לעיתים ישנם חילוקי דעות.

בברכה, גור מלמד, יו"ר

פאולינה קוסובר – תולדות חיים

פאולינה נולדה בשנת 29.5.33 בבואנוס איירס בת למשפחה יהודית. האב הרשל עסק במלצרות והאם לאה עקרת בית שגידלה את שלושת ילדיה, בן ושתי בנות. פאולינה הייתה הבכורה.

בשנת 1959 הכירה פאולינה את שמואל, לאחר שנתיים נישאו ונולדו שני הבנים צבי ומרדכי. בשנת 1970 החליטה המשפחה לעלות לישראל עקב המצב הכלכלי הקשה בארגנטינה. שמואל יצא לישראל על מנת לאתר מקום למשפחה. לאחר חיפושים בישראל הגיע למעוז חיים ומצא כי זה מקום טוב לבנות בו את ביתו.

בשנת ינואר 1971 הגיעה פאולינה עם שני הבנים. המשפחה התאקלמה היטב במעוז והילדים בבתי הילדים.

בשנת 1973 נולד תומר ה"צבר" למשפחת קוסובר שמעיד על השתרשות והתאקלמות המשפחה בארץ.

בשנת 1975, ארבע שנים לאחר בואם למעוז, התקיים ראיון עם המשפחה ועלתה השאלה - איך החלטתם לעלות לישראל?

מספרת המשפחה: "התעוררות אנטישמית בארגנטינה עוררה אותנו לצאת לישראל. מדי פעם היה גואה גל אנטישמי שנתן לנו טוב להרגיש שאין זה מקום לחיות בו ולגדל ילדים". בראיון המלא הם מתארים את הרגשתם הטובה בקליטתם במעוז.

פאולינה נכנסה לעבוד במחלקת נסיה בפולירז ועבדה שם מספר שנים. כמו כן עבדה בבית ילדים, באקונומיה, ופתחה את המרכולית הקטנה שראשיתה מכירת מוצרי מזון בסיסי לחברים בה התמידה זמן רב.

פאולינה יצרה קשרים רבים בזכות ידיה הטובות כשהייתה מבשלת או אופה את הפאולינציקס שהיו אהובים על כולם.

באחת הפעמים סיפרה, שכאשר הייתה ילדה והמצב הכלכלי בבית היה קשה, למדה מאמה להכין מעוף אחד ארוחות צהריים לכל השבוע.

במעשה ידיה עשתה נפלאות במוצרי המזון. פאולינה הצטיינה במלאכת הידיים. כאישה בוגרת למדה להפעיל אמצעים טכניים רבים שבני בגילה פחדו לנסות ולהכיר אותם, אמצעים כמו קניית מוצרים דרך האינטרנט, הקלטות מהטלוויזיה וקריאת ספרים עד לשעות הלילה הקטנות באפליקציה בטלפון הנייד.

במבט לאחור הייתה זו פאולינה שהכניסה את תוכנת המחשוב של האקונומיה. לאחר שהפכנו לקיבוץ משתנה, בחרה בעמדת הקלדנית בחדר האוכל, כך שבעשר השנים האחרונות הייתה מגיעה בכל יום מימות השבוע לחדר האוכל ונהנית להיפגש עם החברים והסועדים עד שכלו כוחותיה.

פאולינה שמרה על קשר מתמיד עם אחיה ואחותה הרחוקים.

בתאריך 23.8.2013 הלך שמואל לעולמו. לפאולינה היה קשה בלעדיו ובריאותה הלכה והתרופפה.

בניה הקפידו לשמור על קשר, נכדיה אהבו מאד לבוא ולבקרה ותמיד שמחה לקראתם. יחד עם בני המשפחה אנו שותפים באבל על לכתה ורוצים להודות למטפלת הנאמנה עדנה שליוותה אותה עד פטירתה. נוחי על משכבך באדמת מעוז.

בית מעוז חיים.

בית מעוז חיים משתתף בצערם
של צבי, מרדכי ותומר ובני ביתם
עם פטירתה של חברתנו, אימם

פאולינה קוסובר ז"ל

שלא תדעו עוד צער

מהנוי-

- צוות הנוי עובד במרץ בתקופה האחרונה על טיפול וניקיון סביב הנחל, העבודות כוללות כיסוח גיזום וריסוס על מנת לשמור על סביבת הנחל יפה ונגישה.
- החל מחודש יולי ענף הנוי עובר לאחריות מנהל הקהילה, אנצל במה זו להודות לניר דפנא על קידום הענף בשימור וחידוש רמת החיים שלנו.
- כל הפניות לנוי יש לפנות לדודי, ובמידה ואין מענה לאחר 4-5 ימים באותו השבוע, מוזמנים לפנות אלי.
- משמעת השקיה - אנו פונים לציבור שוב... נא חיסכו במים, תשקו מעט ובשעות הערב והלילה.
- השבוע רכשנו מכסחת דשא חדשה, לנוכח התקלות הבלתי פוסקות עד להשבתה מלאה של המכסחת הישנה.
- חברים המעוניינים לטפל בגינתם יפנו לשניר, היום הקבוע במתן מענה לחברים - יום רביעי.
- חבר המעוניין בכיסוח, דישון, הדברה, חידוש והפיכת אדמה, גיזום וטיפול תקופתי לשיחים, פינוי גזם וכד' בגינה הפרטית, יחויב בעלות העבודה והחומרים. החבר יוכל לקבל הצעת מחיר טרם תחילת ביצוע העבודה.
- תמחור - 80 ש"ח לשעה לחברים בגיל העבודה. 40 ש"ח לשעה לחברים פנסיונרים.
- הבהרה- אין השאלת כלים ממחסן הנוי (חרמש, מגזמת מתחתת ואחר), הזמנת כלים מיוחדים- ע"ח החבר.

יוסי בוריס.

*****

אז מה נשמע ברפת?

ממשיכים בשגרת השחפת. העדר עבר בדיקות דם כחלק משינוי שיטת הבדיקות של השירותים הוטרינרים. סך הכל נדגמו 442 ראש מגיל חצי שנה ומעלה. כרגע ממתנינים לניתוח התוצאות על ידי המעבדה הראשית של השירותים הוטרינרים ולפי כמות החשודות יתקבלו החלטות הן ממשרד החקלאות והן שלנו. ממוצעי החלב לפרה והמוצקים ממשיכים להיות גבוהים משנה שעברה וגבוהים מהממוצע האזורי, תוצאה ישירה של ריווח ושיפור תנאי מחייה לפרות.

מזל טוב לימי ליון עובד הענף ולאשתו טל להולדת בתו, אחות לניתאי.

בברכה, יריב וישנו, וצוות רפת מעוז חיים

בית מעוז חיים משתתף בצערה של
בת שבע גזיאל ובני ביתה
עם פטירתה של אימה

אסתר חזן ז"ל

שלא תדעו עוד צער

בית מעוז חיים משתתף בצערו
של שמעון גולן ובני ביתו
עם פטירתה של אימו

יהודית גוזלן ז"ל

שלא תדעו עוד צער

עדכוני צמ"ד

בשמחה גדולה נקבל בחודשי הקיץ שלוש משפחות לתחילת תהליך קליטה, המשפחות מגיעות לתקופת אורחות של שנה לפני קבלה לחברות. לפני הגעתם נפרסם מידע ותמונה משפחתית כדי שכולנו נוזהה, נכיר ונברך על השבילים. כיום רוב תשומת הלב שלנו היא על תכנון וביצוע שיפוץ דירות למשפחות אלו, יחד עם תמיכת החטיבה להתיישבות והמועצה אשר מסייעים במימון חלקי.

במקביל אנו מתקדמים עם שתי משפחות שכבר נמצאות במעוז ומסיימות את תקופת האורחות: שלי ועופר קדר, שני ואלמוג איצקוביץ. ישנן עדיין כמות יפה של פניות ממשפחות ברחבי הארץ המתעניינות בתהליך הקליטה. חברי הוועדה עסוקים בסינון ומיפוי, וקידום המשפחות המתאימות להמשך תהליך, תוך עבודה משותפת עם ועדה קבלה.

בחודש יולי יתקיים בקיבוץ קלפי על הוספת שלושה חברים חדשים לוועדת צמ"ד וקליטה, עמית מרגלית שהיה איתנו עד עכשיו בצמ"ד כנציג ועד ההנהלה, הגיש את עצמו כעת כמועמד. עמית תרם רבות לצמ"ד ולקידום התהליכים בקיבוץ ונשמח לראות את עמית ממשיך לעזור ולהשפיע יחד איתנו בוועדה. מוזמנים להצביע בהמוניכם! נקבלם בשמחה! שנמשיך לצמוח ולקלוט,

בברכה, מעיין נחום
בשם ועדת צמ"ד וקליטה

*****

ועדת קבלה

המשפחות: שני ואלמוג איצקוביץ, שלי ועופר קדר, נמצאים בתהליך מתקדם של קליטה לחברות. דעת ציבור החברים חשובה. מה שנאמר בפני הוועדה נותר חסוי. אנו מזמינים חברים וחברות המעוניינים לחוות את דעתם על המועמדים/ות, לפנות אל אחד מחברי הוועדה עד לתאריך 23.7.20: סנדרה נפדנסקי, שלווה פוקס, צביקה הרפז, מיכל דפנא, עליזה שהם.

בברכה, ועדת קבלה

*****

מידע מוועדת בריאות ורווחה

עם תחילת אירוע הקורונה והסגר בארץ, התכנסנו לישיבה והערכות בעזרה למשפחות המבוגרות. חיברנו לכל משפחה מבוגרת שאמורה הייתה להיות בהסגר ופחות בתנועה במרחב הציבורי, משפחה צעירה שתוכל לתמוך ולדאוג לצרכיה (קניות, מרפאה, אוזן קשבת וסתם שיחה נעימה). אני רוצה להודות למשפחות הצעירות שתמכו במשפחות המבוגרות. יצרו קשר ודאגו לצרכיהן ומכך נוצרו קשרים שעד היום ניתן לראות אותם. כמו כן אני רוצה להודות לנוער בהדרכתה של רותם גזיאל ועידודה של סופי אביסרור, על המשלוחים מהאלונית שנעשו לבתי החברים. רוצה במיוחד להודות לטני דדון ומיכל דפנא שהיו יד ימיני לאורך כל התקופה היו בחזית המאמץ לדאוג למבוגרים בביקור, מילה טובה ודאגה לכל בקשה או צורך. הן היו העיניים והאוזניים שלי בשטח ועל כך תודתי הרבה להן. היינו חלק מצוות קורונה של מעוז שהתכנס מדי שבוע להערכת מצב וקשר עם הציבור. עם תחילת הסגר נאלצנו לסגור את בית ורד ולהוציא את רחל דגן לחופש.

כמו כן בהוראת קופת חולים, נאלצנו להשבית את עבודת הפנסיונרים במערך הבריאות, מרגלית סולץ כמזכירה רפואית ויואב חלמיש כנהג בית.

עם סיום הגל הראשון של הקורונה והיציאה לשגרה חדשה, נעשו מספר שינויים במערך הבריאות במעוז:

- מרגלית סולץ החליטה לסיים את תפקידה כמזכירה רפואית לאחר 20 שנה. מרגלית הייתה כתובת חשובה עם רצון רב לעזרה ותמיכה בכל הקשור לקשר שבין החברים למרפאה וקופת החולים, הידע הרב שצברה שירת אותנו רבות. **תודה רבה לך מרגלית.**
- הוחלט לסגור את בית ורד במתכונתו הנוכחית לאור מגבלות הקורונה והתארגנות מחדש של מערך הותיקים בקיבוץ. לאור זאת נאלצנו להיפרד מרחל דגן שעבדה בבית כ- 10 שנים. **אנחנו מודים מאוד לרחל על שנים של מסירות ודאגה לבאים לעבודה בבית ורד.** רחל נתנה יחס חם ואוהב לכל אחד, עם מאור פנים ונתינה ללא גבולות.
- יואב חלמיש שהיה מוסד 'נהג בית' ונתן שרות גם למרפאה, סיים את תפקידו. **ליואב, על שירות מסור ואדיב עם חיוך תמידי עם כל הלב והנשמה, תודתנו הרבה.**
- ניפרד ממרגלית, רחל ויואב ביום כיף יחד עם צוות הרווחה בעבר ובהווה.

ומה בהמשך -

בתוכניתנו להפוך את בית הבריאות לבית שישמש כמרכז ומועדון לותיקי מעוז חיים. הבית אמור לעבור שיפוץ והתאמה ליעודו החדש. שיהיו בו אגף סיעודי ומקום למפגשים, הרצאות ותעסוקה לותיקי הקיבוץ.

הנושא נידון בוועדת בריאות ורווחה, וכן עם מנהל הקהילה יוסי בוריס ודווח לוועד ההנהלה היוצא, שנתן את ברכתו. יש עוד הרבה עבודה לפנינו בתכנון ועיצוב המקום מבחינה פיזית ומערכתית. חברים שרוצים לקחת חלק בתהליך מוזמנים לפנות אלי. עוד סעיפים שנדונים בוועדה: שר"פ, סיכום תקופת הקורונה, למידה והערכות להמשך, צירוף איש צוות צעיר נוסף לוועדה, וסעיפים שעולים מהשטח.

ביום רביעי הבא, בתאריך 08.7,

מוזמנים למפגש במועדון בשעה 10:00 עם רופא המשפחה, פרופ' בשארה בשארת.

בואו עם בקשות, שאלות, חרדות ומחשבות בימים של קורונה.

בנוסף מוזמנים לפנות בכל בקשה או צורך אלי או לחברי הוועדה: לאה גלבוע, חנה קרן, אורית לוריא, דני קדר, עלמה אופק.

איחולים לבריאות מלאה,

נעה כהן מוסק – מרכזת וועדת בריאות ורווחה.

אז מה עשתה לי הקורונה.

דברים שנאמרו על ידי מלכה'ליה חורש במפגש אתנחתא במועדון מתאריך 22.6.20.

אותו ערב שהקורונה דפקה בדלת 15.03, סערה במלוא מובן המילה. הכל השתנה בעוצמות שלא הכרנו.

22:00 בלילה רוח נוראה, הודעה על מגיפה איומה, חושך, עצים נופלים, ראש ממשלה מודיע לשכבת הגימלאים: היכנסו לבתיכם ואל תצאו לבנים ולנכדים, אל תבואו לבקר. המילה מגיפה, לא נתקלתי בה בחיים והיא כבר פה ולא שואלת שאלות פשוט הורגת.

אני ראיתי לנגד עיני את סיפורי התנ"ך. עד אותו היום חשבתי שסיפורי התנ"ך אלו הן אגדות, שאלו הם אירועים היסטוריים ואין להם קשר למציאות. אך לא, אני מרגישה שעד עכשיו לא הבנתי: סיפורי התנ"ך הינם מציאותיים, אז איך צריך להבין את זה והם מעמידים אותנו בשאלות קיומיות. לא חשבתי שהמילה מגיפה תהווה חלק מחיי ואנו נלמד מחיי היהודים שחיו לפנינו נטילת ידיים ניקיון וכו'.

רציתי להעלות נושא נוסף שתפס מקום בחיינו, השאלה: איך אנחנו מבררים ומשווים ולומדים מה טיבה של צורת החיים שבחרנו וקיימנו כבר 100 שנה ויותר, לא רק בסביבתנו אלא גם מול ארצות גדולות ומפותחות וראויה למחשבה.

ארצות הברית שנחשבת למעצמה הגדולה בעולם, אך הערכים שעליה נבנתה מתקשים לתת תשובות ובשעת מבחן כושלים. יש מקום לחשוב כיצד נופלות מעצמות כאלה. נחזור לצורת החיים שלנו בקיבוץ. צורת חיים בנויה על ערכים אנושיים שבראשם נושא הבריאות, לא טוב היות האדם לבדו, עזרה הדדית מערכת כלכלית טובה ועוד.

ולמשפחה שלי,

אירוע כזה וכיצד הושפעה המשפחה. ראובן ואני במעוז בתוך ביתנו משתדלים לא להיחשף, לבנה בהסגר בכפר התקווה אסור לבקר, אסור לקחת הביתה, ברור שגם בפסח וגם ביום העצמאות. אחי נועם בבית סעודי באיילת השחר, אחי זאבי עם מטפלת פיליפינית. באיילת השחר אסור להיפגש. אז אם מקובל שמשפחה מגוננת אחד על השני הקורונה מפרקת משפחות והשיטה – אל תגנו אחד על השני.

מלכה'ה.

וזה על קצה המזלג.

*****

בטחון מעוז חיים – יוני 2020

- 1. פלילי:** חוליה חדשה מהדרום מסתובבת באזור, פרצו ביישובים ועסקים באזור הכנרת מספר פעמים. אלו הסתובבו גם באזורנו. גלו ערנות ועל כל אדם/רכב חשוד אנא התקשרו מיידת לטלפון החרום היישובי 050-7362489. אם מדובר ברכב, אנא נסו לרשום/לצלם את מספר הרכב.
- 2. אימוני מחלקת הגנת היישוב:** בדצמבר האחרון ביצענו אימון בן יומיים בבא"פ לכיש. לאור ההכרזות של המלך הירדני, החטיבה הנחתה לערוך עד ה-1 ביולי אימון ביישוב, ביצענו אימון ביישוב עם מספר תרחישים אפשריים במעוז. החבריה גילו רצינות והיה אימון מרענן ואיכותי.
- 3. וועדת בטחון:** וועדת בטחון דנה בהמשך השקעות בטחון ל-3 שנים הבאות, המטרה לעבות את מערך ההגנה במעוז. בנוסף, מקדמים חמ"ל יישובי חדש במקום הישן שזה כל חורף טובע במים ולכן יש לשנות מיקום.
- 4. גדר המערכת:** זכינו בגדר החדשה, עושים מאמצים לשמור עליה נקייה מעשבייה ובכלל. קבלן הריסוס מהמועצה ביצע עבודה לא תקינה והוחזר לבצע את העבודה שוב. לאחר 3 פעמים שחזר הקבלן, נראה כי העבודה בוצעה באופן תקין.
- 5. פשפש ראשי:** הפשפש בשער הראשי נפתח גם ע"י האפליקציה. על מנת לפתוח את הפשפש יש ללחוץ באפליקציה על "מעוז שער ראשי", המגנט שבשער משתחרר ל 4 שניות, במהלך הזה יש למשוך/לדחוף את השער. כל מי שנתקל בבעיה בפתיחת הפשפש מוזמן בשמחה לפנות אליי ואסייע בנושא.

המשך קיץ נעים לכולנו,
איתי הופמן, רכז בטחון צבאי- מעוז חיים

מהנעשה במערכת החינוך

כפי שכולנו יודעים משבר הקורונה אילץ אותנו לעבוד בחודשים האחרונים בתנאי אי ודאות רבים. החלטות והנחיות חדשות נופלות עלינו חדשות לבקרים ואנו נדרשים להתאים את עצמנו, לפעול ולהגיב בהתאם.

החופש הגדול נפתח ואנו פותחים את גן תומר ומרכזון א'-ו' במסגרת "ביה"ס של החופש הגדול", כשהמטרה הינה בעיקר עזרה להורים והשתתפות המדינה בתשלום עבור הקייטנות. נכון לכתובת דף זה עדיין לא התקבל אישור מהמדינה למתווה קייטנות, אנו העברנו את כל הטפסים הנדרשים על מנת לקחת חלק ולאפשר להורים להנות מההנחה שהמדינה נותנת. ברגע שנקבל את ההנחה אנו נזכה את ההורים.

צוותי החינוך נערכו לקראת החופש תחת מגבלות הקורונה, הן טרחו ועמלו להכנת חופש מהנה, מאתגר וכיפי. בהכנת תוכניות הקיץ מושקעות מחשבה רבה ותכנון קפדני. התכנית בנויה כך שבתוך מגוון הפעילויות נשמור על שגרה יציבה, סביבה מוכרת ובטוחה שתאפשר לילדים התרענות וצבירת כוחות לשנה הבאה. חודשיים שאותם צריך למלא בתוכן, עניין וכיף.

מרכזון א'-ו' בהובלתן של לימור ומאיה יחד עם אלון שמואל, אור אמויאל, הגר גרינברג, שקד מור ומאיה אוחנה מעבירות חופש גדוש ומלא פעילות, עקב מגבלות הקורונה קיים איסור יציאות ונסיעות ולכן במקום לנסוע לטייל הזמנו סדנאות חיצוניות להעשרה וגיוון. ביום שלישי, היום האחרון ללימודים אספו לימור ומאיה את הילדים מבה"ס חזרה למעוז כמיטב המסורת באוטובוס מקושט, היישר לארוחת צהריים חגיגית ובשעות אחה"צ הפתעה הילדים הוזמנו במערכת הכריזה של מעוז לפתוח את החופש בפעילות ספלאש טאג רטובה ומרעננת.

מועדוני הנוער בהדרכתה של רותם גזיאל נפתח החופש הגדול בנסיעה לחוף עין גב בכנרת והתנסות בסאפ. למועדוני הנוער אין הגבלה על נסיעות אך אנו פועלים על פי הנחיות משרד הבריאות והנסיעות של הנוער הן בעיקר טיולי טבע ומרחבים פתוחים.

אני מאחלת לכל הילדים, הנוער ולצוותי החינוך חופשה מהנה, בטוחה, מרעננת וצבירת כוחות לשנה הבאה!

SAVE THE DATE

חג מחזור כיתת דגן

יום שישי 31.7 בשעה 20:00

על דשא חד"א

בברכת בריאות שלמה לכולם, סופי אביסרור

אסיפת חברים

פרוטוקול אסיפה כללית מס' 6 מתאריך 18.05.20

מספר חברי האגודה ליום האסיפה : 227. מספר החברים המשתתפים באסיפה : 22.
ליו"ר האסיפה נבחרה : סופי אביסרור. למזכיר האסיפה נבחר : גור מלמד.

סדר היום של האסיפה:

סעיף 1: בחירת רכזת צמ"ד – מעין נחום.

סעיף 2: תכנית שכונה חדשה (דרומית).

סעיף 3: הודעה על עזיבת שני חן

החלטות:

סעיף 1: בחירת רכזת צמ"ד – מעין נחום.

המלצת צוות איתור וההנהלה על מעין נחום כרכזת צמ"ד הובאה לאישור האסיפה. מעין התחילה בפועל את עבודתה באמצע מרץ עקב סיום עבודת אלי וחוסר האפשרות לקיים אספות במהלך תקופת הקורונה. סוכם לגשת להצבעה בקלפי.

סעיף 2: תכנית שכונה חדשה (דרומית).

תכנית השכונה הדרומית הוצגה ע"י ניר. הוסברו הסדרי התנועה, גודל המגרשים בהתאם לדרישות משרד השיכון ולו"ז לאישור התכנית וביצוע. נשאלו שאלות ונערך דיון. סוכם לגשת להצבעה בקלפי.

סעיף 3: הודעה על עזיבת שני חן

גור הודיע על עזיבת שני חן את חברותה בקיבוץ.

הצבעה בקלפי:

הקלפי נערכה בתאריכים 20-21.5.20, להלן תוצאותיה:

סעיף 1: בחירת רכזת צמ"ד – מעין נחום

בעד – 89, נגד – 17, נמנע – 5

ברוב קולות המצביעים נבחרה מעין נחום לרכזת צמ"ד

סעיף 2: אישור תכנית שכונה דרומית

בעד – 95, נגד – 10, נמנע/פסול – 6.

ברוב קולות המצביעים אושרה תכנית השכונה הדרומית

הצביעו 111 חברים מתוך 227 – 48% מכלל החברים.

*****

אסיפת חברים

פרוטוקול אסיפה כללית מס' 7 מתאריך 02.07.20

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 226. מספר החברים המשתתפים באסיפה: 28.
ליו"ר האסיפה נבחר: אבי גל. למזכיר האסיפה נבחר: גור מלמד.

סדר היום של האסיפה:

סעיף 1: בחירת 8 חברים קלפי. מועמדות: אורית לוריא, אילנה גלבר, בתיה טל, חיה צוקרמן, יעל ניב, עלמה אופק, קרין גודינגר, רחל קינן.

סעיף 2: בחירת 7 נציגי ציבור לוועד ההנהלה. מועמדים: אורית לוריא, איציק מרדכיב, אלונה ורד, אלכס סולץ, בועז אריאלי, גל שגב, גלית דקל, גינט מור, יהושע טל, יורם שחם, יעקב רוזנבלום, יריב הולצר, נדב דגן, נעה הרלינג, ניר דפנא, סופי אביסרור, צביקה הרפז, קרין גודינגר.

סעיף 3: תכנית השקעות בקהילה.

החלטות:

סעיף 1: בחירת 8 חברים קלפי.

דווח כי ההצבעה על בחירת ועדת קלפי תידחה לאחר ההצבעה על וועד ההנהלה היות ויש שתי מועמדות זהות לשתי הוועדות.

קריאה לסדר: אורית לוריא – להוריד את הסעיף מסדר היום מכיוון שאולי יהיה צורך למצוא מועמדים חלופיים לוועדת קלפי.

הוחלט: להוריד את הסעיף מסדר היום ולאחר תוצאות בחירת וועד ההנהלה להתקדם לבחירת ועדת קלפי.

סעיף 2: בחירת 7 נציגים לוועד ההנהלה.

המועמדים הציגו את מועמדותם. הוצגה חוות דעת משפטית בנוגע לבחירת נציגי ציבור לוועד ההנהלה שהינם עובדי מועצה. הוצגה גם הנחיית רשם האגודות בנושא. כל המועמדים השאירו את מועמדותם בעינה. יהושע טל קרא לציבור החברים להצביע הצבעה מעורבת. סוכם לגשת להצבעה בקלפי.

סעיף 3: תכנית השקעות בקהילה

גור הסביר על השימוש שנעשה במהלך השנים בכספי הנקלטים. הוצגה תכנית השקעות מצומצמת בהתאם למקורות הקיימים. סוכם לגשת להצבעה בקלפי לאישור התכנית.

הצבעה בקלפי:

הקלפי נערכה בתאריכים 7-8.6.20, להלן תוצאותיה:

סעיף 1: בחירת 7 נציגי ציבור לוועד ההנהלה:

ברוב קולות המצביעים נבחרו – אורית לוריא, יהושע טל, יורם שחם, נדב דגן, נעה הרלינג, סופי אביסרור, קרין גודינגר.

סעיף 2: אישור תכנית השקעות בקהילה

בעד – 136, נגד – 32, נמנע/פסול – 11.

ברוב קולות המצביעים אושרה תכנית ההשקעות בקהילה

הצביעו 181 חברים מתוך 226 – 80% מכלל החברים.

מפעל אריזים במעוז חיים

מפעל אריזים הוקם בשנת 1983 ביוזמתו של שרגא דוכס ז"ל, לקראת סוף הקדנציה שלו בניהול פולירז. שרגא יצר קשר עם מפעל בגרמניה שייצר אריזות מתקפלות שקופות מ-פי וי סי, חומר שפולירז ייצרה, וערך הסכם שכלל הכשרת עובדים ורכישת מכונות דרכו. באוקטובר 1983 מפעל אריזים התחיל לעבוד בייצור אריזות שקופות ומתקפלות מ-פי וי סי. שהיה דבר חדש ומיוחד בארץ. שרגא היה מנכ"ל המפעל בשנים הראשונות. בתחילה יועד המפעל להעסיק בעיקר חברות וחברים מבוגרים שיצאו ממעגל העבודה בחלקם עבדו במחלקת החברות של פולירז שעשתה בעבודה ידנית מוצרים שונים (נקראה פולינסיה). תוכנן עבורם אגף מיוחד באולם הייצור עם תנאים טובים ומיזוג אויר, ושולבו גם חברים צעירים יותר להפעלת המכונות. במשך השנים החברים המבוגרים התמעטו ובמקומם נקלטו עובדים בעיקר מהעלייה מרוסיה שתגברו את הייצור. בהמשך השנים המפעל גדל ונבנו אגפים נוספים לדפוס-משי ולמחסן. נקנו מכונות חדשות לעבודה במגוון החומרים שבהם עבדנו שהם: פי וי סי, קרטון דופלקס לכל סוגיו, קרטון גלי, פוליפרופילן, ופט, והוקם בת"א בהשקעה משותפת עם מעוז מפעל דפוס 'אימפרס', להדפסת אופסט באיכות גבוהה ע"ג חומרים פלסטיים. אריזים נהייתה לשם דבר בשוק האריזות עם מגוון פתרונות האריזה שידעה להציע לשוק בארץ ולחו"ל. בשנת אלפיים עבדו במפעל כ-50 עובדים רובם שכירים. כ-75% משוק המכירות של המפעל יוצר עבור מפעל 'דלתא'. כאשר דלתא קרסה והעבירה את כל הייצור שלה למצרים וירדן זה פגע ב'אריזים' ובהשקעה הגדולה במכונת הדפוס החדשה שעבדה ב'אימפרס'. 'אריזים' ו'אימפרס' סיימו את שנות המאזן האחרונות בהפסדים גדולים לקיבוץ שגם מצבו הכלכלי היה קשה מאד באותם הימים לפני השינוי באורחות החיים. ל'אריזים' לא היה כסף לרכישת חומרי גלם וההנהלה החיצונית של הקיבוץ החליטה למכור את המפעל ולא להתמודד עם הבראתו. בשנת 2009 המפעל נמכר ל"דפוס שיין" (בית דפוס בת"א) הוא מינה מנכ"ל מטעמו שפיטר חלק מהשכירים ואת רוב חברי הקיבוץ שחלקם עבדו מיום הקמתו. המפעל המשיך לעבוד בשם אריזים. כעבור שנתיים בעל "דפוס שיין" פיטר את כל העובדים והוציא מהמפעל את כל המכונות פרט לאלה שייצרו אריזות פי וי סי מתקפלות ועגולות. בשנת 2011 קנה "שפי פלסט" (מפעל יבוא וייצור מחומרים פלסטיים בת"א) את שארית המכונות על מחצית משטח המבנה. הוא המשיך לייצר ולשווק תחת השם 'אריזים', אריזות פי וי סי מתקפלות ועגולות עם 6 עובדים בלבד מאלה שעבדו גם קודם במפעל. מחברי הקיבוץ נשארו לעבוד צביקה קינן ומור אופק שהמשיכו לעבוד על אותן המכונות. עזרא עובד כגמלאי המשיך בחדר העבודה שלו במפעל כדי לסייע בעת הצורך בכל הקשור לעבודה במבלטים ובייצור, ופיתח תחביב בתכנון וייצור צעצועים מעץ. בשנת 2014 נכנס למחצית השנייה של שטח המבנה מפעל "תמוז" לייצור במכונות ווקום מגשיות מפי וי סי ומחומרים פלסטיים שונים. עם בוא "הקורונה" התמעטו ההזמנות באריזים, נשארו רק שלושה עובדים והעלויות הגבוהות של אחזקת המבנה גרמו ל"שפי פלסט" לסגור את המפעל בסוף מאי 2020. העובדים פוטרו, צביקה שהיה בין ראשוני העובדים באריזים סייע בפינוי המכונות והציוד מהמבנה בכאב לב. חלק מהמכונות והציוד הועברו לת"א ורובם נמכרו לסוחר מתכות. תם עידן מפעל 'אריזים' לייצור אריזות באיכות גבוהה, שייצר ושיווק אריזות בארץ ובחו"ל. בשנים הטובות היה זה מפעל לתפארת שעובדיו והקיבוץ היו גאים בו מאד. שם אריזים ימשיך ללוות את המבנה במעוז עוד שנים רבות.

כתב עזרא עובד, ממקימי המפעל, שליווה את התכנון והבנייה (בתפקידו כרכז הבניין של הקיבוץ) ועבד בו מהקמתו ועד היום. יוני 2020.

שיחה עם צביקה קינן, לרגל סגירת אריזים 9.6.20

בשבוע האחרון של מאי 2020 מפעל "אריזים" הפסיק לפעול. המנהל והבעלים, דודי, החליט למכור את המכונות לסוחרים ברזל והזמין צוות שישבור וינסר את המכונות. אני התבקשתי על ידו לסייע בהעמסת ה"ברזלים" על משאיות. הרגשה קשה;

מכונות שאת רובן הכרתי מיום הצבתן, ועכשיו מנותקות מהחשמל, מהמים, מהביוב ובלי כל זהירות. הגרוטאות, כשאני על המלגזה, מפלסות את דרכן אל מחוץ למפעל ונפרדות ממנו לבלי שוב.

עבורי היה זה אחד הימים הקשים (רגשית) במשך כל 36 שנות עבודתי באריזים. צביקה, יליד 1945 (ממחזור י'), מספר:

אל אריזים נכנסתי שנה אחרי הקמתה ב-1984. באתי מפולירז, בו עבדתי מספר שנים כמפעיל ב - H.P.M, אלה היו שנים לא קלות עם הרבה משמרות קשות. אבל לפחות היינו מספר חברים באולם היצור.

כמי שהגיע לתעשייה מהחקלאות (עבדתי בפלחה ואחר במדגה) זו הייתה ממש מהפכה בחיי. עבודה באולם סגור די חם בקיץ (בחורף המכונות מחממות) צמוד למכונה כשכל מספר דקות מורידים גליל ומשגיחים על עבודת המכונה באופן רצוף.

משנפתח אריזים, עזרא עובד ושרגא דוכס חיפשו חברים צעירים להפעיל את המכונות וכך הגעתי לעבוד בו. בתחילה זה היה שינוי מרענן: עם הרבה אור, מלא חברים וחברות, מקום שהיה נעים לבוא לעבוד בו. אח"כ כבר לא שמים לב שבעצם גם אריזים זו תעשייה שהעובד משרת בה את המכונה. אבל כשמתמקצעים בעבודה ובמשך ימים שלמים המכונה "רצה" בלי בעיות וההספקים כל הזמן עולים, ולקוחות הופכים קבועים, ההזמנות חוזרות, ולקוחות חדשים באים - זו הרגשה מעולה.

כשהתחלתי לעבוד באריזים המפעל היה אולם יצור אחד, חדר משרד, וחדר צוות לקפה. בצד הצפוני- מזרחי ליד הקיר עם החלונות הגדולים ישבו חברות מבוגרות קיפלו והדביקו קופסאות מרובעות באופן ידני (בעיקר לתעשיית האופנה), בצד דרום עמדו מכונות היידלברגים שהופכות דפי P.V.C לקופסאות מתקפלות ושקופות. באמצע אולם הייצור הוצבה מכונת הדבקה, ה"דיאנה", שקיפלה והדביקה קופסאות. כל הזמן מצאו שיטות להאיץ את הספקיה מכמה אלפים ועד לעשרות אלפי קופסאות במשמרת.

כל שנתיים (לערך) נוסף לאריזים אגף או טכנולוגיה חדשה: בית דפוס (קוסובר), מכונת הדבקה משוכללות, מחסן גדול, חדר לעיצוב המוצר (עזרא עובד, מירב שחם ולאה יגל). מפעל אריזים נמצא במקום מוביל בשוק האריזות בארץ.

צוות השיווק (שהתחיל עם נמרוד שחם, גדל עם יואש ניב, ניצן אפל, סמדר שמידט ונוספים) היה יצואן עקיף דרך דלתא. הודות לה היינו ספק מאושר של "מארקס אנד ספנסר" (בביקוריהם הברקנו את המפעל ובייחוד את השירותים). כמו כן סיפקנו אריזות למערכת הביטחון. דבר שחייב מחלקת בקרת איכות חזקה (דני קדר).

מובן שריבוי מכונות מחייב לחזק את מחלקת האחזקה (עזרא כהן, רפי רפאלי), ואת מחלקת ההנדסה שאמורה לשפר מכונות קיימות ותדע להציב דרישות למכונות חדשות (משה יעקובי). אחרי שרגא נכנס יובילר לניהול אריזים, ונתן לו דחיפה גדולה.

בראשית שנות ה-90. המפעל פתח את שעריו לעולים (בעיקר לעולות) מברה"מ לשעבר, והם ממש שינו את פני המפעל; עבדו בחריצות, בזריזות ובדייקנות. הבחורים השתלטו במהירות על הפעלת המכונות ונראה שכל הצדדים היו מרוצים. אח"כ הם למדו עברית ועזבו.

בכ"ז מקבוצה זו נשארו 2-3 בחורות עד יומו האחרון של המפעל.

בכל פעם שרכשנו מכונה חדשה, נסע צוות לגרמניה ללמוד להפעילה אצל זויפרד ממנו קנינו מכונות וידע. המפעל שלו היה בעיירה קטנה, סביבו שדות ומטעים. הגעתי לשם בקיץ. לקראת צהרים הם פתחו חלונות וכיבו תאורה - חסכו ונשמו. שם גם רכשנו את מכונת ה"עגולות" (צילינדר עם "ביג" בשני קצותיו). במשך שנים הייתי המפעיל היחיד של מוצר זה. היו שתי מכונות כאלו (הפעלתי את שתיהן בו זמנית), שייצרו קופסאות צילינדר במספר קוטרים ובמספר גבהים לפי הזמנת הלקוחות. ליד מכונות אלו עבדו עוד שתי מכונות שיצרו מכסים שקופים.

הביקוש ל"עגולות" נמשך עד שהמפעל נסגר. די מוזר שהמוצר לא התיישן בשוק. הכנסת התחתיית (מקרטון) או הדבקת מכסה כתחתיית נעשתה באופן ידני. אם היה לחץ בהזמנות גדולות הזמנו גיוסים מגיל הנעורים. הבעיה של מוצר זה היה שמשווקים אותו שלם באריזות קרטון גדולות ומובילים לשוק נפח גדול של "אוויר".

בשנת 2009 מפעל אריזים קרס. ההפסדים (בעיקר מההשקעה בדפוס החדש) לא אפשרו את המשך קיומו, ואריזים נסגר ונמכר לייצרן פרטי בשם ששון.

תוך זמן קצר הוא פיטר את רוב העובדים כולל כמעט את כל החברים והתחיל למכור מכונות שלא עניינו אותו. אותי (ואת מור) הוא השאיר כמפעיל מכונות העגולות, כי מיד הבין שזה מוצר יציב בשוק. וכמובן השאיר את עזרא עובד שאצלו הייה כל הידע על אריזים ומוצריו. דבר נוסף שעשה, כיבה את המזגנים ובמקומם פיזר כמה מאווררים באולם.

השינוי בתנאים היה קיצוני. אף על פי כך הוא לא הצליח לשרוד ובשנת 2011 המפעל נמכר לדודי. זה כבר נהיה מפעל קטן עם 7-9 עובדים, שמקבל הזמנות לא גדולות במיוחד ומקפל ומדביק קופסאות באופן ידני. המכונות של הקופסאות העגולות המשיכו לעבוד בלי הפסקה. גם כשאירעו לי תאונות עבודה או בעיות בריאות הוא לחץ עלי להתאושש ולחזור במהירות למכונות, ואכן כך עשית.

זהו, תם מפעל אריזים שגדלתי בו וגידלתי אותו (לא לבד).

מפי צביקה קינן, רשם יפתח אופק.

חזית מערבית

מבנה אריזים עם הקמתו, 1983, מבט מצפון

אולם ייצור מבט מבפנים 1984

ברכות ואיחולי מזל טוב

לארון שמואל
ברכות לרגל שחרורך מהשירות הצבאי.
שמחים לפגוש בך על המדרכות.

מזל טוב לילידי חודשים יוני : מרים אביסרור, טל אופק, עלמה אופק, איילת אריאלי, ימי וסופי אביסרור, אורנה גבאי, שגיא גרינברג, נדב דגן, ניר דפנא, דיתי הרפז, מרים יעקבי, גלית דקל, דגנית כהן, ג'נט מור, קובי מיירן, רחלי נהיר, דניאל סגולה, ירדן פוקס, אושרת פיטוסי, רחל קוריאט, יעקב רוזנבלום, אוהד שביט, מירב שחם, ניתאי אריאלי, שלו בורוכוב, עילי נהיר, אביב שמואל, מיקה רפאל, בארי ישרי, הראל לוי, מאיה רפאל, אמה ברמן, רחל חוגל, יעקב סיניצין, אפי פרץ, אביב שמואל
ולילדים: נועה אופק, שחם דקל, שי הרלינג, תור יבלונק, יותם סיגל, רוני דגן, מיכל טל.

נר זכרון - לזכר הנפטרים בחודש יוני

נסיה ברנר 04/06/1998
גימלה ארבל 15/06/1999
כתריאל לונטל 10/06/2003
חווה קוטלרסקי 14/06/2004
משה הררי 10/06/1948

משה הררי 10/06/1948
יששכר גורן 23/06/1955
דודו בינדר 02/06/1957
יענקל'ה אביתר 06/06/1967
ענבל לויטל 11/06/1973
השל קנטרוביץ' 06/06/1995

" מ מ ס י ב ת ה א י ש ו ר :

מדברי המתאשרים-

מכי: אספת האישורים אומרת משהו לקבוצה. אמנם אין הבדל אצלנו בין מעמד וחבר, אך מיום זה אחריותנו לנעשה בקבוצה גדולה יותר. לא קל לחבר חדש לחדור לחיי הקבוצה. רבים הקשיים במעבר לשפה, במעבר לעבודה, בהגשמת חיי היום יום בתוך הקבוצה. והיו מחשבות לפעמים לברוח מפני הקשיים. לפעמים החברה אשמה בדבר, לפעמים רצון החברים להיכנס אל החברה אינו די מחוזק. החלשים הלכו והחזקים מהם עומדים לאישור היום, ותפקידים אחראיים מוטלים עליהם. לא קל לשאת בהם אך הרצון והאמונה שלנו בחיי קומונה מבטיחים את הגשמת משאלתינו. וחובה כפולה ויתר אחריות על החברים האלה בהקלטת העליה החדשה. מאמין אני מאד באנשינו כאן הרוצים להמשיך, שיש ביכולתם לקלט את העולים הבאים וליצר יחד את המשפחה האינטימית הגדולה שתחנך את האדם. כי לולא האמנתי בדבר לא הייתי יכול להמשיך...

פולדי: כשעליתי ארצה הלכתי אל "הכובש", משם עברתי הנה. משכה אותי הקבוצה הצעירה. אמנם יש פה חברים מארצות שונות, אך בכל זאת זה גוף אחד. ב"הכובש" מצאתי ותיקים פולניה אשר לא רצו לקבל את העליה החדשה. לאחר השנה שחייתי כאן שהייתה מלאה קשיים רבים, אני מרגיש את עצמי קשור לקבוצה. ביום הזה שאנו מתאשרים עלינו להשתדל להיכנס בעצמנו ולעזר גם לאחרים בכניסתם.

משה כספי: חברים היוצאים להגשמה מתחילים את חייהם בהתאמצות רבה, שאפשר להכניס את כל החיים למסלול הרצון והשאיפה. אך הקשיים שבהם החברים נפגשים מגיעים עד לידי כך שהרצון עצמו מתחיל להטשטש. ואת הרצון הזה יש להבהיר. אם השאיפה עמוקה סופה להתגבר. לפעמים נדמה לאנשים שיש חסרון בחיים שלנו שאינו נתן לתקון, ואז הם עוזבים. לפעמים יש תקופת כניסה קשה המשווה בחטוט רב המביא אתו סלופי מחשבה ורצון. את הכרת הקשיים האלה עלינו לשלב בחינוך בהחדרת הרצון אשר לשמו באנו לקבוץ זה. הרצון צריך להתבטא אצלנו יום יום, והיא יחסן. "